

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна приквітня
10 сев.
На провінції
12 сев.
В зайнятих територіях 4 коп.

політична, економічно-господарська й літературна часопись

(Редакція: Руська ч. 8).

Виходить щодня для читачів крім понеділка.

Умови передплати у Львові:	
На рік	24— К.
„ півроку	12— „
„ чвертьроку	6— „
„ місяць	2-40 „

В краю і за кордоном:	
На рік	32— К.
„ півроку	16— „
„ чвертьроку	8— „
„ місяць	2-70 „

За границю:	
В Німеччині	37 мар.
В Америці	11 дол.
В інших державах	34 фр.

Автономія України.

ШТОКГОЛЬМ. (Трб). До дневників доносять з Петрограду: Тимчасове правительство займалося на окремій конференції справою автономії України і постановило лишити справу до порішення будучим установчим збором (конституанті).

З благодійної діяльності Українців в Швейцарії

в рр. 1915—1916.

З приводу призначеного по просьбі графа Тишкевича папою Венедиктом XV. збору по всіх церквах католицьких світа на українські жертви війни дописуємо ще:

В протязі 1915—1916 років граф Михайло Тишкевич зібрав в Швейцарії для Українців (втікачів, ранених) і взагалі на українську сирву:

1) Для галицьких втікачів: від княгині Зайн-Вігенштайн 500 фр., зібраних кн. Христиною ф. Салем 680 фр., від одного Українця для Івана Франка 100 фр., від сього-ж 20 фр., через посередство газети „La Liberté“ у Фрібургу 350 фр. 75 ст. Суми се переслани віце-президенту Юл. Романчукові, опріч 20 фр., які вислани проф. К. Студанському. Разом 1657 фр. 75 ст.

2) Для втікачів з російської України, через посередництво „Gazette de Lausanne“ 2896 фр. 93 ст., вислани председателю комітета в Києві В. Ігнатовичу 4. марця і 13. липня 1916 року через Banque Fédérale. Від одного Українця для Українця Б. в Holzwinden 65 фр., для Українця в Італії 200 фр. Разом 3156 фр. 93 ст.

3) Для ранених, за якими глядів о. Тишкевич в Ісбруді: від одного Українця 2000 К, від гр. Лярошфука-Кергорль з Парижа 60 К, пані Н. 11 К. Разом 2071 К.

Близни, тютюву, лікарства, гербаты і т. и. від ріжних осіб на 3000 фр.

Від одного Українця на українські видавництва, а також пропаганду, телеграми, відчит, подарунки і т. и. 2857 фр. і 550 К.

Разом 10.664 фр. 68 ст. і 2621 К, що виїде по курсі (53) в коронах більше-менше 22.743 К. Сума ся була більше, як би не бойкот російський і польський. Гр. М. Тишкевич помістив відозву в важливіших газетах Швейцарії і Франції і звертав ся до деяких представників держав і многих приватних осіб, які хоч обіцували засновувати комітети помочи в Англії чи Франції, сьому ставала на супротив вище показана перешкода.

Одначе св. Отець відізвав ся на нужди нещасних втікачів з Галичини, про які був поінформований певне і з інших жерел, але якому гр. Тишкевич подав в сій справі меморіал на руки державного секретаря м-ра Пачеллі-Папа прислав Галичанам 20 тисяч корон.

Опріч Українців гр. Тишкевич опікував ся Біло-Русинами і Литовцями, на яких зібрав 2850 фр і 5000 марок (в коронах 13.114).

На жертви війни інших національностей: Поляків, Русских, Австро-Венгров, Сербів, Жидів зібрав 1335 фр., 1000 К і 300 рублів (в коронах 3971).

Всі ці суми вносять більше-менше разом в коронах 59.700, з яких для Українців 42.743.

Державна Рада.

П. Петрушевич обговорює безпідставність інтерновань в більшій часті випадків. Виходить воно з того, що по трьох роках інтернованя осіб української національності в Талергофі тільки дві особи були засуджені, проти 200 ведеть ся судове слідство, а прочі в числі 20.000 показали ся невинними і їх увільнено, даючи їм найліпше свідцтво.

Бесідник критикує методи відношеня супроги евакуованих. Польська адміністрація використала загальну депресію й апатію українського народу, щоби в короткім часі зовсім знищити національ і здобутки Українців в краю. Згадує, що не вийшли ся слова похвали для українських полків.

Супроти виводів п. Дашинського констатує бесідник в справі відокремленя Галичини, що Галичину не як частє Польщі, тільки як складову частє українського королівства Галичини й Володимирії, злучено з монархією. Здавало ся, що небезпека відокремленя Галичини минула разом з гр. Штірком і ерію абсолютизму гр. Штірка. Показуєт ся одначе, що дух гр. Штірка живє далі в теперішнім кабінеті. Зближаєт ся мир, прийде також час до розв'язаня галицького питання. Українці, як все були противниками зєдненя з царською Росією, так само ніколи не згодять ся на відокремленя Галичини. Відокремленя не було би нічим иньшим, як тільки відірванем великої провінції від австрійської держави. Українці бажать остати в Австрії як рівноуправнені з иньшими народами, як вільні горожани держави. Домагають ся вони права, щоби були панами на власній землі.

Коли Австрія не хоче їх задержати, то нехай віддасть їх новій, з царських пут висвобожденій Україні.

Врешті заявляє бесідник, що Українці не мають довїри до теперішнього правительства і будуть голосувати проти бюджету.

П. Вітос промовляв по польськи. Представив сумне положеня виселенців і жалував ся на безоглядну рекавізцію, критикуючи методи при вивлачуваню причинків. Виступив проти численних невинних процесів в Галичині о державну раду та домагав ся господарської відбудови Галичини.

І. Ангерман заявляє, що теперішній страшний розлив крови не є нічим иньшим від сього, що в минувшій названо східною небезпечкою. Є помилкою думати, що азійська небезпека буде в будучині менше загрожувати Європі. Держава, що числить 100 мільонів мешканців без огляду на свою будучу державну форму буде мати знов агресивні тенденції і गरे Європі, коли не буде могла прохиставити небезпечі сильних, спосібних до розвитку народів. Представники польського народу від початку війни домагали ся зєдненя королівства й Галичини як свободну державу з Австрією. Гр. Тіса знищив легкодушно сей плян, співвинним є австрійське правительство. Правительство поносить вину, що не побудовано залізниця Рымавізі-Перемишль і Ряшів-Ніско, чого домагадо ся польське кодо. Коли се було би стало ся, був би не впав Перемишль.

П. Стапінський говорив спершу по польськи, потім заявив по німецьки, що всяке числене на недостачу єдності між Поляками розбило ся о солідарність всіх польських партій і ідею самостійности Польщі. Польський народ ніколи не находив ся в боротьбі з українським народом, а се, що українські представники хочуть закинути галицькій адміністрації, відносить ся до сеї адміністрації, а не до польського народу, який не поносить в тії мірі відповідальности. Також в сій війні були ся оба народи рама об рама о свою свободу проти царату.

Поляки були цілим серцем привязані до Династії, але австрійське правительство зробило все можливе, щоби сі почуваня Поляків остудити.

Старало ся воно понизити значеня польських легіонів, а Пільсудського позбавити команди. Тому австрійське правительство мусить собі приписати вину сього, що почуваня Поляків змінили ся.

П. Пітракхер казує, що неприязний напрям супроти Жидів виявляєт ся чим раз сильнійше. Всюди займають ся розв'язанем єврейського питання, тільки у нас ні. Бесідник домагаєт ся рівноуправненя Жидів з иньшими горожанами держави.

П. Василько заявляє в імені буковинських Українців, що вони є солідарні з українським населенем Галичини і без обмежень прилучають ся до його застережень. Українці на Буковині відкидають всяку думку зміни границь Австрії через відлученя їх вітчизни. Австрійські Українці домагають ся, щоби із всіх українських областей монархії утворено нову українську провінцію з повною національною автономією, яка одначе бажав остати в Австрії під панованем австрійського цісаря.

По короткім фактичнім спростованю посла Каліні президент відіслав предложене про бюджетову провізорію до бюджетової комісії. Комісії припоручено, щоби зладила звітномлене до 21. червня.

Слідуєче засіданє відбудеть ся в п'ятницю 22. с. м. в 11. год. перед пол. На дзвінім порядку: вибори до комісії і звітномлене бюджетової комісії про бюджетову провізорію.

Між внесеннями, поставлєнями на нивішнім засіданю находить ся між ин. внесенє дра О. Лесницького, дра К. Левицького і п. Загайкевича в справі утвореня спеціальної централі для відбудови східної Галичини.

З'явлені австрійської кватири

З дня 17. червня 1917.

На східнім фронті:

На східній угорській границі місцями сутички стеж. Коло Бережан відперго російські вивідні наступи.

Італійський фронт:

Австро угорська ескадра самолетів кинула з успіхом бомби на італійське місце, в котрім виділюєт ся предмети запогребованя для армії, уряджанє в Моза в горицькій окрузі. Крім того не приключало ся нічо важного.

На південно-східнім фронті:

Не було зміни.

Шеф Генерального Штабу

НОВИНИ.

— До наших Вл. Предплатників. Просимо при кожній зміні адреси подавати конче й стару адресу, бо инакше не будемо могли иеревести зміни.

— За кордону. Подані нами в двох останніх числах вісти за кордону, привезені о. шамб. Др. Юриком, доповняємо ще отсим: Теперішній губернатор окупованої Галичини Д. Дорошенко їздив ще в передреволюційнім часі кілька разів до занятої часті Галичини і Буковини (в останне в січні 1917 р. і був між иньшим в Тернополі, Збаражжя, Макулінях і Чернівцях, де організував захоронки для українських дітей, а при них школи, при котрих були заняті українські учительські сили. Митрополит Шептицький ходить тепер в студитській рясі, підперезаний звичайним ремєнем; він значно худ, похилів і похилив ся. Перебуваючи в полоні мав Митрополит дуже поганий харч. „Кождої страви з осібна не міг їсти — оповідав Митрополит — але я радив собі в той спосіб, що мішав їх“. По освободженю вже мав Митрополит приїхати на означений день до Петрограду, але приїхав аж слідуєчого дня, а се тому, бо не мав гроший. Гроші призначені Митрополитови на удержанє (4.000 рублів) забрав собі полицмайстер, а сього полицмайстера з вибухом революції арештовано. В росій серед всіх верств є наклін до прийнятя унії. В донській області Українці становлять 55% населеня. В Томску, де перед революцією тільки невеликий гурт признавав ся до українства, по революції зєднано ся під українським прапором кільканайцять тисяч. Більша частє залози в Мєскві се Українці, Давна царська гвардія в Петрограді (що почала революцію), се майже виключно Українці, один в другого поставні, гарні хлопці. В чорноморській флотії самі Українці. В балтійській богато Українців, а по при них Естонці, Логіші, а нема Москалів.

Підозацірами в російській армії переважно самі Українці. Перед своїм відїздом з Росії чув о. Др. Юрик, що в Києві організував ся не один український полк, а дві дивізії. Пята армія чисто українська. Українські гімнасії є в Городенці, Чорткові і Тернополі (тут ходить 400 учеників).

Тимчасове правительство поручило губ. Дорошенкови усунути давних чиновників, а у праву занятої Галичини віддати в руки Українцям. Банкіри на Україні, котрих перед революцією ніхто не підозрівав, що вони Українцями, признали себе Українцями та заявили готовість свої капітали дати на услуги українській справі. Український рух так поширений і організований, що нравительство боїт ся його і мусить з ним числитися ся, як з фактичною силою. Поляки на Україні відносять ся до українського руху льояльно. Заява варшавської Ради стану в справі прилученя українських земель до Польщі здивувала сих Поляків і вони назвали її „неперозумінєм“.

— Відзначене Українця. Придїлений до віденського кр. суду радник Семен Видинівський з Чернівців відзначений цив. зол. крестом заслуги 2 ої класи.

— Котрі урядники ліпші? Вступаючи в передовици з д. 16. с. м. в обороні поневірного в парламенті урядничого німецького стану, пише „Reichspost“: „Статистика національности вияовників всіх промахів вирвала би з рук шовіністів в парламенті оруде до їх виступів проти Німців Австрії. Зробім пробу на пр. і спитаймо українське населенє, кому воно більше довіряє, чи німецьким, чи польським урядникам?..“

ПОРА
Відновити передплату!

Війна.

Анархія в Росії.

Російські дзєвники доносять о розрухах і рабуках в Тафлісі, Саратові і Тамбові. Се останнє місто разом з повітом кірсанівським оголосило свою незалежність від тимчасового правительства.

ПЕРШИЙ великий український Фестин!

Виділові української Захоронки удалося вивести у ц. к. властий дозвіл на улажене фестину на повиставовій площі в неділю дня 24. червня с. р.

Точна програма, в яку увійдуть різні несподіванки при звуках музики У. С. С. буде оголошена пізніше. Виділокладає всіх старань, щоби Фестин випав як найгарнітійше.

— Шкільні вісти.

Дирекція прив. укр. гімназії з правом приладності в Долині визнає всіх бувших учеників гімназії, котрі в біжучім шкільнім році вступили до військової служби, щоби, оскільки сега до тепер не учинили, внесли поданя, потвержені військовими властями, о видачу їм свідоцтва річних. Поданя військовими властями не потвержені, позістануть неувважаними.

Рівночасно пригадуєся, що вступні іспити до I. кл. Гімн. відбууться перед феріями дня 28. червня, по феріях дня 1. вересня с. р.

Підчас ферій буде улажений двомісячний підготовчий курс до гімназії. Оскільки кандидати в час зголосять ся, то зможуть на час треваня сега курсу за невеликою оплатою знайти приміщення і харч в місцевій бурсі. Курс починає ся дня 1. липня. Зголошень на курс по 30. червня не буде уважувати ся.

— В справі блочків і відзнак, з яких дохід призначений на фонд ім Шептицького для українських сиріт, пишуть нам: Для омилення непорозумінь при замовленю блочків звертаємо увагу, що кождий блочок має сто карток по 1 короні, або по 10 сотків, так що на кождий блочок можна зібрати сто корон, а згладно 10 корон. Відзнаки, призначені на день приїзду Експеленції Митрополита, вже почато, да замовленю, розсилати. На синім поли вибитий жовтими красками родний герб Митрополита, а по боках роки 1914 з терневою і 1917 з лавровою галузкою. За відзнаки буде наша суспільність складати добровільні жертви на фонд для українських сиріт. Доси виготовлено відзнак сімдесять тисяч, з чого половиною вислано вже на руки поодиноким комітетів. Просимо о дальші замовленя, щоби відзнаки можна на час виготовити і вислати. Сі паперові відзнаки прищиплять на груди всі свідомі громадяни не тільки в дни повороту Митрополита, але також в часі концертів і свят, улажених в його честь після приїзду. Коже дальше замовленя зладження таких відзнак потриває, ще найменше, дві неділі, тому ще раз просимо спитати з замовленнями, бо на приїзд Експел. Митрополита не довго жевати. Замовленя блочків і відзнак просимо вислати на руки о. сов. В. Лицанька („Доставка“ ул. Домініканська ч. 11). — Комітет.

— Страшна експлозія магазинів пороху. Вночі з дня 16. на 17. червня наступив вибух у військових магазинах амуніції в Штайнфельд, якого жертвою пали три магазини. Після дотеперішних звідомлень число ранених вносіть околдо 100. Військовість ще вночі видача всі потрібні зарядження в ціли приспінешеня помічі, яку сейчас переведено. Сейчас, коли надійдуть дальші звіти оглодосить ся їх публично.

Міністер війни поїхав на місце катастрофи. О експлозії на Штайнфельд довідуємо ся дальше що слідує:

В неділю 17. с. м. пів до 3. рано коло арсеналу артилерії в Велердорф слідувала експлозія магазину пороху, якої жертвою пали ще два об'єкти. Крім матеріальної шкоди зазначити треба смерть 6 осіб.

Число зранень по найбільшій частині відломків шила вносіть майже 300 лекших, а 30 тяжких.

Пожежу вгашено при допомозі віденської фахової огневої сторожі. Рано дня 17. с. м. не було вже ніякої небезпеки. В Гашендорф і Зігердорф богато дахів і вікон є ушкодженіх.

Дотеперішній вислід слідує що до причин експлозії в Штайнфельд не вказує о злочиннім замаху.

Доходження, що мають на цілі виясненя причин катастрофи будуть ведені дальше з найбільшою енергією.

— Нова сензація в польській пресі. Краківські польські дзєвники приносять вістку, що німецьке Ober Ost згодило ся на те, щоби в 9 повітах Королівства польського, які не належать тепер до варшавського генерал губернаторства, вели вербунок до українського галицького легіону. Українські вербунокові уряди є там чинні від довшого часу. Часопис „Demokrata polski“, що перший подав сю вістку пише, що німецькі команди етапні підпомагають сильно вербунокову діяльність українських стрільців, що ведеть ся на польській землі і серед переважно польського населеня. Польських селян приневолюють ся вступати до українського війська в той спо-

сіб, що дають ся їм до вибору службу під українським прапором, або примусові роботи“.

Хто знає методи польської преси, не подивує ся тім новій сензації. Відомо, що перед пару днями принесли польські дзєвники вістку, що вербуноковий апарат до польських легіонів вменшено, а опісля писали, що взагалі здержано вербунок. В самій річі не було мабуть що здержувати, лише певно положено кінець довго триваючій операції, якій було на імя вербунок до польської армії, яка тривала надто довго і не принесла ніяких успіхів.

— Де знаходиться сербська корона Обреновичів? В одній бігородській часописи знаходимо кілька подробиць що до скарбу і клейнотів, які знаходили ся в палаті убитої недавно тому через її адміністратора графині Дукової, близької своячки бувшого королівського сербського роду Обреновичів. Сей скарб має здасть ся зартість кільканадцять мільонів корон. Цікаво, що між иншим є там також відома королівська корона. Її набув тепер один мадярський банк.

— Звизане затяжних постерунків в польським Королівстві викликає серед польської суспільности Королівства сил не нездоволеня. На руки коронного маршалка надливають численні телеграфічні і письмєнні протести.

— Проти офіцерських зібрань. Полковник польських легіоністів Зелінський видав до підчинених собі офіцерів приказ, в яким каже: Дійшло до моєї відомости, що деякі команди полків дозволяють на офіцерські зібраня, на котрих трактують ся про предмети, що переходять компетенцію офіцерських зібрань... Полковник забороняє се на будуче.

— Німці починають розуміти галицькі відносини. В останнім числі липського тижневника „Illustrierte Ztg.“ знаходиться цікава рецензія книжки: A. d. Guttry: Galizien Land und Leute, Muenchen, 1916. Автор рецензії A. Mez пише про ту книжку так: Жаден з країв австрійсько угорської монархії не був так мало відомий і так мало відвідуваний Німцями аж до вибуху війни, як Галичина. Пізнано її доперва в часі побідного походу по Горлицях, недоставало їм однак літературних підстав для докладнішого ознакомлення з тамошніми відносинами — отже, природна річ, радо повитано книжку, що появилася вже в третім виданю. Та вона відповіла в дуже вузкім об'ємі нашим очікуванням; приносить вправді інтересні ілюстрації, орієнтує певно в справах конституції, заряду, господарства і заселеня краю, про саму однак Галичину приносить нам небагато більше, як балаканє без змісту.

Далеко небезпечайше для читача те, що автор Поляк в справі підставових політичних проблемів Галичини займає крайню партійке становиско і тенденційно їх представляє. Коли уступ про Жидів відповідає дійсности, то розділи про Поляків і Українців можна читати тільки з найбільшою обережністю.

Вже слова автора: „Західна Галичина є виключно польська, в східній польське населеня сильно змішане з українським, хоч се відносить ся тільки до рівнин“ — викликають фальшиве вражєня, начеби Українці не становили там тісно замкненої області замешканя. Вершком однак всіх виводів є те, що автор пише про причини ворожого відношеня Українців до Поляків — між етніками можна там вичитати, начеби Українці через польські впливи відвернули ся від Москви! Знає про те — бодай в Австрії — кожда дитина, в як нечуваній спосіб, на жаль від десятиків літ, видало центральне правительство Українців Полякам на політичний гнет і як то сильна русофільська партія вшехочаяків стояла під тим самим знаком зі слабою русофільською партією Українців. Так нечувано карикатурне представлене річи можна було подати тільки німецькій, зовсім чужій тим проблемам, публиці. Становиску автора відповідає також те, що пише про національний характер Поляків і Українців, що промовчує, що нуждевий стан Галичини є винюю польської господарки, котрій її віддало центральне правительство, що безнастанні державні видатки безнадійно пропадали в тім бездодній бочці і що намагаєть ся сумний стан краю представити ще як вислід системи Метерніха.

ПОМЕРЛИ.

Ольга з Туркевичів Яримовичева

жена завідателя парохії свв. Петра і Павла у Львові, померла 17-го с. м. в 32 році життя. Похорони 19. с. м. о 9 год. рано.

ОПОВІСТКИ.

Второк, дня 19. червня 1917.

Нині: 19. червня гр.-кат. Висаріона пр., римо-кат. Герв. і Пр.
Завтра: 20. червня гр.-кат. Теодота, римо-кат. Сильвія.

○ З львівського „Бояна“. Проба мішаного хору в цілі привітаня Митрополита Шептицького, відбуде ся вівторок 19. с. м. о год. 7-ий вечер в малій салі Муз. Тов. ім. Лисенка, Шашкевича 5. Просить ся всіх членів і инших співаків брати як найчисленнійшу участь в пробах.

○ „Союз Українок“ подає до відомої інтересованим, що отвирєє Бюро посередництва праці для українських жінок і дівчат, які шукають за занятєм в борах, склепах, магазинах і т. п. і просить звертати ся з поданням кваліфікації і вимог письмєнно на адресу Вп. П. Марії Федакової Львів, Сикстуська ч. 48 або особисто в перші 4 дні кожного тижня в локалі Товариства при вул. Косцюшки ч. 1а від год. 6—7 по полудни. Рівночасно звертає ся з прошенем до всіх наших приватних фінансових інституцій, товариств, кас, сіллок канцелярій, сікленів і т. д. у Львові і на провінції, подавати зацотребованє сил до праці. За Виділ: Евгєня Макарушкова, Марія Саламанчуківна. 1—3

○ На школу ім. Б. Грінченка зложили: За старанем і добрим приміром Вп. пана Леонтина ріттер фон Добрянського, надревідента м. к. земл. держ. і начальника кондукторів при співучасті Вп. Михайла Ткачика, занялись збіркою отсі панове: Сам Вп. Леонт. Добрянський від себе 9 К. Дальше зі збірки: Вп. Панова: Ів. Гепців 20'20, Николай Кульчицький 64'12, Гаврило Корпак 29'11, Николай Ковалик 27'57, Волод. Дуда 24'60, Вол. Слободян 17'67, Ів. Лазуркевич 12'94, Михайло Проціський 11'88, Ілія Сопрув 14'90, Мих. Максимович 1'65, Григ. Корейба 6'51, Яків Козак 15'45, Димитрій Долган 17'25, Дмитро Коліняк 11'64, Андрій Лабка 11'57, Миксма Хемин 10'92, Ігнатій Годик 13'31, Ник. Смижук 18'48, Мих. Весоловський 2, Волод. Проціський гімназіст 21'58, Волод. Грозик пис. громадський з Крехова 3'06, Михайло Ткачик 4. — Разом 369 К 23 сот.

За сі щедрі дари ласкавим жертводавцям, а за труди і добру волю пп. збирачам складає управа шк. разом зі старшиною Кружка У. П. Т. в імени шкільної дітвори і їх родичів сим прилюдно сердечну подяку. М. Сіак і Я. Яцкевич

Цісар Карло вернув.

ВІДЕНЬ. Цісар нині околдо полудня вернув з подорожі до Семигорода і Буковини.

Грецький король.

По вірностойним донесеням, король грецький Константин, королева і престолонасліднок висіли вчєра в Теренті і дорогою на Міляно поїхали до Швайцарії.

Російський делегат в Штокгольмі.

КОПЕНГАГА. Співробітник „Politiken“ доносить з Штокгольму: Делегат російської робітничо-жовнірської ради Юліян Вайнберг явив ся вчєра перший раз на засіданю голяндсько-шведського виділу і повідомив, що робітничо-жовнірська рада є за скликанем зїзду до Штокгольму. За кілька днів приїде до Штокгольму тимчасовий організатор, а недовго потім являть ся делегати.

В розмові з одним данським дзєвникарем Вайнберг сказав, що він має за задачу поширити правдиві вісти про нову Росію. Буде він видавати в Штокгольмі часопис, котра буде

містити останні телеграфічні відомости з Петрограду і виїмки з російських денників, передовсім одна з відомлень, які Вайнберг одержить від робітничо-жовнірської ради або через кур'єра. Часопис виходити буде на німецькій, французькій і англійській мові з називати ся буде „Вюлетин робітничо-жовнірської ради відділу заграничних справ“.

Дальше повідомив Вайнберг, що виділ робітничо-жовнірської ради вибрав підкомісію, кою займає ся виключно з'їздом соціалістів. Прив'язуємо — сказав він — до сего з'їзду як найбільше значине. До виділу належить ціла президія робітничо-жовнірської ради. Делегати, котрі прийдуть до Штокгольму, мають окремі інструкції, але очевидно не будуть нівечити цілої пригодовляючої праці, яку дотепер сповнює голяндсько-шведський виділ.

Бунт в російськiм війську.

БЕРЛІН. Про недавній бунт російських військ у Франції доносять з певного жерела, що з числа Росіян, котрі не хотіли дальше бороти ся за Францію, короткою дорогою вибрано 150 людей, як бунтівників і з тих що 10 розстріляно.

Головної австрійської квартири.

З дня 18. червня

На східнім і південно-східнім фронті:

Нічо нового.

На східнім фронті:

У відтинку Ромбеа відділи боснійсько-герцеговінського полку піхоти ч. 4 виперли неприятеля з одної точки опору і забрали одного офіцера і 28 жовнірів до неволі, та вдержали ся на здобутому становищі проти кількох наступів.

Шеф Генерального Штабу.

Головної німецької квартири.

Західний фронт:

Фронт пільного маршалка баварського наслідн. престолоа Рупрехта:

Над каналом Yser по обох сторонах Ypern, над Lys і від каналу La Bassee до потоку Sen по полудни жива діяльність артилерії. На південний захід від Warneton, на схід від Vermelles і коло Loss не повели ся англійські вивідні наступи. На схід від Croiselles три англійські підпривія в цілі здобути терену не повели ся.

Фронт пруського наслідника престолоа:

В звязи з успішними підприємствами наших наступаючих відділів на французькі рови коло Segny — ожив тут огонь і також в широким відтинках фронту Aisne і в західній часті Шампанії.

Фронт князя Альбрехта віртемберського:

Крім успішних кількох сутичок перед становищами нічо важнішого.

Східний фронт:

Положене незмінене.

Македонський фронт:

На південний захід від озера Дойран виперли болгарські сторожі кілька англійських наступів.

Перший генеральний квартир-майстер Людендорф.

Жертви на фонд інвалідів УСС.

належить слати до Зем. Банку Гіпот. у Львові Підвале 7. на щадничу книжочку ч. 3066.

Надіслане.

Ба сь рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє.

Штучні зуби в кавчуку, золоті і платині.

Пацієнтів з провінції залагоджуєть ся в найкоротшiм часі.

ОКУЛІСТ

Др. Генрик Атляс

секундар заг. шпитала

ордивує від 3—5 по пол. Кожановського 11 А.

Всiх наук лікарських

Д-р Сильвестер Дрималик

ординуючий лікар „Народної лічниці“ і Захисту для воєнних сиріт у Львові.

Мешкає при улиці Сикстуській ч. 50.

Хорих приймає щоденно від 10—12 перед пол. і від 3—5 по полудни.

Оголошенєя.

Хто би знав адресу Семєна Дсрундяка, Гiмн. проф., згодить ласкаво донести адмін. „Укр. Слова.“ 5—6

ЗОВСІМ ДАРОМ! висилаю раненим до шпиталів і інвалідам інформаційні (закл. Права родия покликаних до війська і н.) і жовнірські календарці. Для иньших коштують вони по 30 і 20 сот. Поручаю також 1-шу книжку видавництва „Нова культура“ Оск Уяльда, „Сфінкс без тайви“, збірка оповідань з англійської мови. Ціна К 1+0, з поруч. пересилкою К 2. Чудовий зміст. Веліковий папір. 8—10 А. Березовський, Львів, ул. Карпінського ч 19.

Новість — Коси. Зі стали — най-добірнійший виріб, за котрі даю певну поруку і хочби 3—4 рази клепана, то в кождім разі виміняю і на мій кошт можна їх звернути. Прошу спробувати моїх знаменитих кіс по ціні: довжина на 65 см. К 5 80, на 70 см. К 6 00, на 75 см. К 6 20, на 80 см. 6 40, на 85 см. К 6 60, на 90 см. К 6 80 і на 95 см. К 7 00. — Молоток К 1 30, бабка К 1 40, бруски К 1 20. При замовленю задаток або цілу належитість. При замовленях з окупованих країв гроші висилати всі. При більших замовленях рабат на 10 кіс — 1 даром, на 20 — 3, на 30 — 4, на 40 — 6, на 50 — 8, на 100 — 20 даром, все висилаємо оплатно. — **СТЕФАН ДОВУЩАК**, фабричний склад в Долині. 3—3

Хто би чув про мою жінку Розалію Трач з повіту станиславівського село Кончаки нові, прошу ласкаво мене повідомити. Станислав Трач, Дубляни у п. Францішка Міховського.

Штучні навози

як томасину, суперфосфорат, кайніт, сіль потасову і сірчан амоновий

доставляє під осінні засіви

„Краєвий Союз господарсько-торовел. Спілок“

у Львові, вул. Зіморовича ч. 20;

так послілками ціловаговими впрост з фабрик, як і в менших скількостях зі своїх складів у Львові, вул. Зіморовича ч. 20, в Перемишлі вул. Косцюшка ч. 5. і в Стрию, Ринок ч. 6.

Цінави і услія продажі висилемо на жаданє відворотно.

З огляду на транспортні трудности замовленя на осінь належить надсилати вже тепер. 6—8

Земельний

Банк Гіпотечний

Спілка акційна у Львові

Підвале ч. 7.

Контю почт. Щадн. ч. 116.984.

Жирове Контю в Австр.-угор. Банку.

Складайте охвильности взагалі зайні гроші на процент, щоб кожна корона могла служити народькому господарству, та вам принесете зиск, а не марнувала ся.

Акційний капітал К. 1,300.000

Резерви Банку 300.000

Приймає вкладки на біжучий рахунок від К. 10— на 4 проц.

Уділяє гіпотечні і векселі позички. Виплачує купони від заставних листів.

Вимінює по користнім курсі російські рублі і німецькі марки.

Певність льокації запоручують: акційний капітал Банку і резерви.

На жаданє висилає посвідкі зложєня (чеки) Почтової Щадничі.

Найкращі оповідання, сьміховинки та сьпівомовки. Десять книжочок за кор. 4-16

- 1) Оповідання і сьміховинки Олекси Стороженка ціна 44 сот.
- 2) Нові часи, оповіданє О. Маковєя 44 "
- 3) Кармельк, оповіданє М. Вовчка 44 "
- 4) Оповідання Федьковича: 1) Три як рідні брати, 2) Опришок 44 "
- 5) Приказки і байки Ст. Руданського 44 "
- 6) Сьпівомовки 44 "
- 7) Оповідання М. Вовчка 1) Козачка 2) Чумак 3) Свєкруза 44 "
- 8) Оповідання М. Вовчка 1) Сестра 2) Сон 44 "
- 9) Перекопиполе — оповіданє Квітки — Основяненка 44 "
- 10) П. Кудіш: Оріся, Давне горе, Степова могила 20 "

Замовленя і рiврочасно гроші висилати до: Канцелярії Товариства „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10.

На порто звичайне треба додати при замовленю всіх книжок 30 сот., а на порученє 65 сот.

КОМІСІОНЕРІВ

до закупна сіна, соломи, збіжа і бара-соль, приймає „Краєвий Союз господарсько торговельних Спілок“ у Львові, ул. Зіморовича ч. 20.

Услія прийнятя: змілість опінки, відбору і орудованя названими товарами, знанє німецького язика, необовязаність до військовій служби і поруки за совісне орудованє грішми.

Прийяті особи мусять замешкати в призначенім повітовім місті і викупити за провізією приписані правительством запаси продуктів. Лише письмеяні зголошеня з рекомендаціями надсилати на адресу Союза до 30. червня 1917. 3—3

Абсолютвент торговельної школи з дво-річною практикою книгарською з укінченю V. кл. Гiмн. пошукує занятя від 1. VII. с. р. Ласкаві зголошеня з поданєм услія до Адмін. „Укр. Слова“ під „Абсолютвент“. 1—3

При налагоджуваню закупки просимо повляжувати ся на „Українське Слово“.